

σα νάναι ἀνάλογη καὶ οἱ λέξεις νάχουνε τὴ γραμματική, τὴ ρεαλιστικὴ τους σημασίαν. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Σωκράτης ἢ καὶ ὁ Χριστὸς ἀκόμα, τὶς οὐράνιες ιδέες τους τίς ἔντυσαν μὲ ἀνάλογο ντύμα καὶ δὲ μεταχειρίστηκαν τοὺς τράγους καὶ τὰ βατέμματα τοῦ Θεοκρίτου.

Μ' αὐτὰ τὰ λίγα, κ. Ἀγιάσσο, θέμε νὰ σᾶς ποῦμε πὺς δεῖξατε μεγάλη ἀντοχὴ νὰ ξαναζεστάνετε μαγειρεμένα φαγητά. Δὲ λέτε τίποτα γιὰ καὶ μὲς στὸ νοῦ σας δὲν ἔχετε σχηματισμένη γνῶμη. Τὸ πολὺ μπορούσατε μὲ δυὸ λέξεις νὰ πῆτε πὺς συμφωνεῖτε μὲ τὴ γνῶμη τῆς Συναγ. καὶ τῆς Ἐκκλ. ὅπως τῶκαναν ἐπὶ τέλους τὰ θρησκευτικὰ περιοδικά, ἐχτὸς ἂν θέλατε νὰ κάνετε κριτικὴ γιὰ πράματα προδικασμένα. Δὲν εἶν' ἔτσι ;

Ἀθήνα

Κ. ΦΡΙΑΓΓΟΣ

ΣΗΜ. Στὸ περασμένο φύλλο λησμονήθηκαν νὰ μποῦν κοντὰ στὸ «Ἐκκλησιὰ μολυβωτή» οἱ λέξεις «μολυβοκαγνυλοπελεκητὴ ποιὸς τὴν» κτλ. καὶ παρακάτου ἀντὶς «τοῦ βιβλίου τῆς Ἑβρ. φιλολογίας», «τῶν βιβλίων» κτλ.

Ἀριθ. 2357.

Διὰ τοὺς κατόχους ἐπιταξίμων κτηνῶν (ἱππων, ἡμιόνων κλπ.) καὶ ὀχημάτων φορτηγῶν (κάρρων καὶ σουστῶν).

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΕΙ ΟΤΙ**

Ἡ ἐπιθεώρησις καὶ ταξινόμησις τῶν ἐπιταξίμων κτηνῶν καὶ ὀχημάτων φορτηγῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἀρχειται τὴν 17ην τρέχοντος μηνὸς Ἀπριλίου καὶ λήγει τὴν 30ην ἰδίου μηνός· θὰ γείνη δὲ αὕτη ἔξω τοῦ Δημαρχικοῦ Καταστήματος, ὅπου καὶ ἄλλοτε ἐγένετο, κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν:

Τοῦ 1ου ἄστυν. τμήματος τὴν 17ην καὶ 18ην Ἀπριλίου.
Τοῦ 2ου ἄστυν. τμήματος τὴν 19ην Ἀπριλίου.
Τοῦ 3ου ἄστυν. τμήματος τὴν 20ην Ἀπριλίου.
Τοῦ 4ου ἄστυν. τμήματος τὴν 21 καὶ 22αν Ἀπριλίου.
Τοῦ 5ου ἄστυν. τμήματος τὴν 23ην Ἀπριλίου.
Τοῦ 6ου ἄστυν. τμήματος τὴν 24ην καὶ 25ην Ἀπριλίου.
Τοῦ 7ου ἄστυν. τμήματος τὴν 26ην Ἀπριλίου.
Τοῦ 8ου ἄστυν. τμήματος τὴν 27ην Ἀπριλίου.
Τοῦ 9ου (ἀγροτικοῦ) τὴν 28ην, 29ην καὶ 30ην Ἀπριλίου.

Προσκαλοῦνται ὅθεν ἅπαντες οἱ τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου (τῆς πόλεως Ἀθηνῶν) κάτοχοι τοιούτων ἐπιταξίμων εἰδῶν ὅπως παρουσιάσωσι ταῦτα ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς, ἄλλως τιμωρηθήσονται διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει προβλεπομένων ποινῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Ἀπριλίου 1914.

Ὁ Δήμαρχος

(Γ. Σ.)

ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ «ΜΟΥΣΙΚΗ»
ΕΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ
13—15 Ἐτοῦ Ἀρσακείου 13—15
ΑΘΗΝΑΙ

Δι' ἄσμα καὶ κλειδοκύμβαλον

ΣΠΥΡΟΥ ΣΑΜΑΡΑ

Ἀπὸ τὴν ὑπερτίττα «ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜῳ»

240—Ὁ Παρᾶς	Δρ. 2.
241—Σερβαντίνα τοῦ Μπαμπέ	» 2.
242—Νύχτα τ' Ἀπρίλη (Romance Λευκῆς)	» 2.
243—Παταλούδα (βᾶλς διὰ μόνον πιάνο)	» 1.
247—Λευκὴ—Παταλούδα (Duetto)	» 2.
248—Ἑρασμία—Πολυδεύκης (tango)	» 1.50

N. KOKKINOU

195—Μ' ἀράσει (πόλκα)	» 0.80
59—Γελαστή—Χαρῶπῃ	» 0.70
189—Μονάκριβη	» 0.50
200—Σ' ἀγάπησα μικρούλα μου	» 0.50
209—Ἔχε γαῖα	» 0.70
87—Τὸ φτωχὸ μου λουλοῦδι	» 0.70

Γ. ΣΑΜΑΡΤΖΗ

192—Ἡπειρος (ἔμβατήριον)	» 1.
--------------------------	------

ΠΡ. ΘΑΙΡΑΚΗΣ

65—Sans façon	» 0.80
---------------	--------

Η ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΧΕΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΡΧΙΚΟΝ 6,000,000 ΔΡΑΧΜΩΝ

ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ 1,500,000 ΔΡ.

Ἐσυστήθη ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ ἄλλους Κεφαλαιούχους, φίλους τοῦ λαοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀντιπρόσωπον, ὁ ὁποῖος παρακολουθεῖ τὰς ἐργασίας τῆς Τραπεζῆς καὶ λαμβάνει μέρος εἰς τὰ Συμβούλια τῆς.

»»» ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ «««

Ἡ ΛΑΪΚΗ διὰ τὴν ἐξαπλώσῃ εἰς τὸν λαὸν τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως, δέχεται εἰς τὸ Ταμιευτήριόν της καταθέσεις ἀπὸ μίαν δραχμὴν ἕως πέντε χιλιάδας δραχ. καὶ δίδει τόκον 1 1/4 τὰ 0/0. Διὰ τὰς καταθέσεις εἰς χρυσὸν 1 1/2 τὰ 0/0. Κάθε καταθέτης εἰμπορεῖ νὰ πάρῃ ὅποιον τὰ χρήματά του, ὅποτε θέλῃ, εἴτε ὅλα, εἴτε μέρος.

Ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα δέχεται καὶ καταθέσεις μὲ προθεσίαν.

ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ(*)

Σε 'Ακατάδεχτη

Τί τὴν ὑπνοφαντᾶσαι, σὺν Κάτι πὺν σοῦ ἐπάρθη ;
Κρυμμένη Ἄγάπη σὲ θωρεῖ καὶ λέει: - ὦ, πότε θάρσει.

Γλάροι

Κάτου ἀπ' τὰ καταγάλανα τὰ αἰθέρια μαρμαρένιοι
Φτεροζυγίζονται, θαρρεῖς, οἱ γλάροι μου οἱ ἀσημένιοι,
Σὺν νῦν τοὺς φωτοσμίλειψε, φευγάτη πτό, ἡ Γαλήνη
Μὲς σ' ἔνα θόλο ἀπέραντο, πὺν ἀχνόφεγγε ἡ Σελήνη.

Σε ἐτοιμοθάνατη κόρη

Ρόδα κρατώντας διάβαινες τὸ δρόμο τῆς ψυχῆς σου
Κ' εἶπε τῆς ὕψης σου ἡ πικρή: - Γλυκεῖά μου, ἀποκοι-
[μήσου,
Καὶ τὴν αὐγούλα, ρόδινη πρὶν νὰ δροσίση ὁ Ἀπρίλης
Τὰ χεῖλη μου ἔλα φίλησε πεντάμορφης, καὶ πάρε
Κάτι ἀπ' τῆς ρίμης τοὺς ρυθμοὺς καὶ ἀπ' τοὺς ρυθ-
[μοὺς τῆς σμίλης,
Καὶ εἶπες: Στὰ ρόδα πὺν ἔστρωσα, νὰ μὲ ἀναπάψεις,
[Χάρε.

Σπηλιά στὸ γιᾶλὸ

*Ομορφων ἤσκιων εἶναι ἀπόσκι
Κατὰ τὸ Πέλαο ἡ Σπηλιά,
Πὺν τοῦ φυκιοῦ εὐωδάνε οἱ μόσκοι
Σὺν σὲ Νεράϊδας ἀγκαλιά.

Καὶ σὺ, Ψυχὴ μου, σὺν ἐκείνους
Γαλάζια στήσε τὴ φωλιά,
Τοῦ φλοίσβου ἀλλάζοντας τοὺς κρίνους
Μὲ τοῦ κυμάτου τὰ φιλά.

Ἡ Μοῖρα

Κλεῖ τὴ χρυσὴ τῆς θύρα
Καὶ νὰ λουστεῖ πάει ἡ Μοῖρα
Στῆς Λήθης τὰ νερά.

Τίποτις δὲν τῆς λείπει:
Μαζί τῆς εἶναι ἡ Λύπη
Μαζί τῆς καὶ ἡ Χαρά.

(*) Ἡ ἀρχὴ τοῦ στὸ περασμένο φύλλο.

Πεντάρφανος

Κάποιον Νησιοῦ εἶναι τὸ ναυτάκι
Στοῦ Καραβιοῦ τὴν κουπαστὴ
Πρῶμο νὰ βλέπει τὸ ἀγεράκι
Μόνο ἡ ψυχὴ τοῦ ἀποζητεῖ:

Γλυκεῖας Μαννούλας καὶ Πατέροι
Ποτὲς δὲν ἄκουσε παλμό,
Τῇ θάλασσα ἔκανε μητέρα
Καὶ ἔχει τὸ Πέλαγος γονιό.

Μικρομεγάλοι

— Βαρκούλα, ιδέξ, τρικάρταρο βαρὺ εἶναι τὸ καράβι,
Καὶ στῆς Γαλήνης τὰ νερά τὸ πέταγμα τοῦ παύει...
— Μά, νῦν τὴν, ἡ ἀδελφούλα μου μέσ' ἀπ' τὸ σκά-
[φος βγαίνει.
Θαρρεῖς, Νεράϊδα μάγισσα τὸ σύρει, ὅπου πηγαίνει.

Χειμωνιάτικα Ρόδα

Στὴν ἀγκαλιὰ τῆς χειμωνιάς, Τριανταφυλλιά, πὺν
[ἀνθίζεις
Θωρῶ τὰ ρόδα σου ὄνειρα, πὺν ξύπνια ξεφυλλίζεις.

Ἰδανικὰ λογάκια

Στοὺς πλόκαμούς σου τοὺς ξανθοὺς
— Χρυσὴ Παλίρροια Ἑδρίπου —
Μηδὲ ἀπ' τοῦ κάμπου τοὺς ἀνθοὺς
Μηδὲ κισσοὺς τοῦ κήπου.

Φιλάνια δένω, ἔτσι γλυκά,
Τῆς κόμης σου τριγύρω,
Στοῦ Ὀνείρου μου χαϊδευτικά
Τὰ σνήθη ἀφοῦ σὲ γύρω.

Μοναξιά

Σκύβουν τοῦ δέντρου μου τὰ κλώνια
Καὶ μού εἶπαν: — Ναύτης θὰ γινεῖς,
Καὶ ἐγὼ ἡ Βαρκούλα σου στὰ χρόνια
Μιάς μοναξιάς παντοτεινῆς...

Στὴ Γιαγιά

Κάλλη εἶχε ἀθώρητα ἡ γιαγιά, μὰ ἐγὼ ἐγγονὸς τὰ βόηκα
Στὴν ἀπαλότη τοῦ χαδιοῦ καὶ στοῦ φιλιοῦ τὴ γλύκα.

(*Ακολουθεῖ) Σπέτσες ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΦΩΝΗ ΕΡΓΑΤΗ

Φίλε «Νουμά»,

Ένα παράδοξο πράγμα υπάρχει σὲ μᾶς ἐδῶ τοὺς Ρωμιοὺς. Ἐνῶ λέμε πὼς εἴμαστε ὁ μόνος λαὸς πνευματικὰ προικισμένος ἀπὸ τὴ φύση πλούσια, χάρι στὴν κλιματολογικὴ κατάστασι, καὶ δὲν ξέρω γιὰ τοιοῦς ἄλλους λόγους, συμβαίνει τὸ ἀνάποδο. Εἴμαστε δηλ. ὁ μόνος λαὸς ποὺ μένουμε πίσω ἀπὸ κάθε πολιτισμὸ καὶ ἐπιστημονικὴ πρόοδο, καὶ πρὸ παντὸς οἱ φιλόλογοι μᾶς (ἂν νομίζουμε πὼς ἔχουμε τέτοιους, γιατί οἱ κακὲς γλώσσες ἔχουν ἀντίρρηση).

Ἐγὼ ὅμως ποὺ τοὺς νομίζω ὥς πρὸ ξυπνημένους ἀπὸ τὴ μάξια τοῦ λαοῦ, ὅπως καὶ πραγματικὰ εἶναι, τοὺς ρωτῶ «τί κάμουμε; δὲ βυρβήσαν νὰ κάθονται ἀκόμα νὰ καλαναρχάνε τῶν παλιῶν τις σκουργιασμένες ἰδέες, ἢ νομίζουν πὼς, μὲ τὸ νὰ μᾶς μορφώνουν με τὰ πρωτογενεῖς ἰδανικά, θὰ κατορθώσουμε καὶ μεῖς νὰ φτάσουμε στὸν προοδευτικὸ ἐκεῖνο σταθμὸ τῆς ἐξέλιξης ποὺ ἔχουν φτάσει οἱ ἄλλοι Εὐρωπαϊκοὶ λαοί; Οἱ παλαιοὶ ἔγραφαν καὶ ἐδίδασκαν σύμφωνα μὲ τις τότε κοινωνικὲς συνθήκες, σήμερον ὅμως ποὺ ὅλες οἱ συνθήκες τῆς ζωῆς ἄλλαξαν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀλλάξῃ καὶ ἡ μόρφωσις, γιατί αὐτὸ μᾶς τὸ ἐπιβάλλει ὁ ἐκβιαστικὸς νόμος τῆς ἐξέλιξης· ἢ μήπως οἱ φιλόλογοι μᾶς δὲ γνωρίζουν τὸ νόμο αὐτόν; ἀφοῦ τὸ γνωρίζουν γιατί τότε δὲν κατεβαίνουν στὸ λαὸ καὶ νὰ τοῦ διδάξουν τις νεωτεριστικὲς ἰδέες, τις ὁποῖες αὐτὸς ὁ ἀμόρφωτος δὲν ἔχει τὴν ἱκανότητα, οὔτε τὸν καιρὸ, οὔτε καὶ τὰ μέσα νὰ νοιώσῃ καὶ νὰ αἰστανθῇ; Κυτᾶντε, κύριοι φιλόλογοι, τοὺς Βουλγάρους συναδέλφους σας ποὺ ἀγκάλιασαν τὸ λαὸ, καὶ τὸν ἐδίδασκαν, πὼς αὐτοὶ ἀποτελοῦν μιὰ ἰδιαίτερη τάξιν μὲς στὴν κοινωνία μὲ ἰδιαίτερα συμφέροντα καὶ ἰδανικά· γιατί ἡ σημερινὴ πολιτεία διοικεῖται ἀπὸ τὴν τάξιν τὴν πλουτοκρατικὴν, καὶ κάθε σημερινὴ Κυβέρνησις δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι μὲ τὸ μέρος τῶν ἐργατικῶν καὶ ὡς ὄργανο τῆς πλουτοκρατίας τὸν ἀντιπροσωπεύει καὶ κυβερνᾷ σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντα τῆς τάξεως τους.

Ἐμπρὸς λοιπόν, μὴν ἀφίνετε νὰ περνᾷ ὁ καιρὸς! ἀφῆστε τις παλιὰς πρόληψεις καὶ τὰ ἀερολογήματα καὶ ἐλᾶτε νὰ μᾶς βοηθήσετε στὸ ξύπνημά μας, καὶ στὸν ἀγῶνα μας γιὰ τὸ δίκιο μας, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ δίκιο τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, γιατί ἐνῶ δουλεύουμε, πεινοῦμε, ἐπειδὴ ἡ προνομιοῦχος τάξις μᾶς κλέβει τὸν κόπο μας. Ἐλᾶτε καὶ διδάξτε πὼς πρέπει νὰ

καταργήσουμε τὴν ὀλιγαρχία, μάθετέ μας νὰ αὐτοκυβερνηθοῦμε, ἂν θέλετε νὰ λεγόμεστε ἄνθρωποι. Μὲ τις σημερινὲς συνθήκες ποὺ ζοῦμε, εἴμαστε κατώτεροι, πολὺ κατώτεροι ἀπὸ τὰ ζῶα τοῦ δάσους. Ὅποιος νομίζει ὅτι εἶναι πρὸ εὐγενικὸ νὰ συντελέσῃ κανεὶς στὴ πρόοδο τοῦ τόπου του, στὴν κατάργησιν τῆς ἀδικίας, ἀπὸ τὸ νὰ γράφῃ ποιήματα καὶ διηγήματα γιὰ τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλλη, ἃς μᾶς δώσῃ τὸ χέρι του. Ἐμεῖς οἱ ἐργάτες περιμένουμε.

Γειά σου

ΣΠΥΡΟΣ ΠΑΛΙΟΥΡΑΣ

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΑ

Φίλε «Νουμά»,

.... Σὰ δάσκαλος ποὺ εἶμαι ἔχω, νομίζω, τὸ δικαίωμα νὰ κάμω μερικὲς παρατηρήσεις.

Ἀν ξέρω γιατί ὁ Νουμάς παντοῦ γράφει «ἀλά-καιρος» μὲ **αι**. Μήπως δὲν εἶναι ἡ ἴδια ἡ λέξις ἀλά-κερος (ὄλο-ἀκέριος;) καὶ τὸ ἀκέριος πάλι δὲν εἶναι τὸ ἴδιον τὸ ἀκέραιος; Στὸ ἀκέραιος τὸ ραὶ γράφεται μὲ **αι** καὶ ὅχι τὸ **κε**.

Ἄλλο· στὸν ἀριθμὸ 522, σελ. 68, στήλῃ δευτέρῃ, κάτω κάτω, στὴν ὑποσημείωσις βλέπω τὸ ἀκό-λoutho:

«Ἰντερὶμ θὰ πῇ κεραυνός· εἴτανε παρόνομι ἐ-» νοῦ Σουλτάνου, τοῦ Μωχαμέτ, νομίζω, τοῦ δεῖ-» τερον».

Ὅχι. Γιλντερὶμ (κεραυνός) εἴταν ὁ Μπεγιαζίτ ὁ Α'. καὶ ὅχι ὁ κατακτητὴς τῆς Πόλης.

Τέτοιες ἀνακρίβειες δὲν πρέπει νὰ βρίσκονται μέσ' στὸ «Νουμά», ὅχι μοναχὰ γιὰ τοὺς ἐχτροὺς μας μὰ πρῶτα πρῶτα γιὰ τὴν ἀλήθεια. Ὁ κύριος αὐτὸς ποὺ γράφει ἡρωϊκὰ τραγούδια μὲ τούρκικη ὑπόθεσις πρέπει νὰ κατέχῃ τὰ ἡρωϊκὰ τραγούδια τῆς Τούρκικης ἱστορίας.

Ἄν δὲν εἴτανε βέβαιος — καὶ δὲν εἴτανε, ἀφοῦ παρενθέτει ἓνα «νομίζω» — ἃς ἄνοιγε λίγο τὴν ἱστορία του. Ἄν εἴταν πάλι μακριὰ ἀπὸ τὸ γραφεῖο του μποροῦσε ἀπλῶς νὰ γράψῃ: «Ἰντερὶμ (Κεραυνός) εἴταν παρόνομι ἐνοῦ Σουλτάνου, ἀπὸ τοὺς πρώτους» χωρὶς ὄνομα καὶ χωρὶς «νομίζω». Σὲ ἱστορικὲς βιβλιότητες «νομίζω» δὲ χωρεῖ. Μπορεῖ νὰ λέγονται οἱ ἀβεβαιότητες, μὰ γράφονται τὰ βέβαια καὶ ὅχι τὰ ἀμφίβολα, γιατί τὰ γραφτὰ μένουν, καὶ ἂν τυπωθοῦν κούλας, δὲν μποροῦν πρὶν νὰ σβηστοῦν, γιατί θάγαι σὲ πολλὰ μέρη γραμμένα.

Βλέπω πώς η παρατήρησή μου τράβηξε πολύ. Δασκάλικη, σχολαστική, θά πῃτε.

Γιὰ τὸ Θεό, μὴ στὸ «Νουμὰ» τέτοιες ἱστορικὲς ἀνακρίβειες.

Δικός σας

ΓΑΒΡΙΗΛ Κ.

© Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Τίς προάλλες μιλήσαμε σὲ τούτη δὴ στὴ στήλη γιὰ τὰ φιλολογικὰ ἅπαντα τοῦ κ. Ι. Δαμβέργη, τοὺς «Κρήτες μου». Σήμερα διορθώνουμε αὐτὸ τὸ λάθος.

— Ὁ κ. Δαμβέργης ἔχει νὰ δείξει κι ἄλλο φιλολογικὸ ἔργο σημαντικό. Τὴν ἐργασία ποῦκαμε πάνου στὸ *Ιμδ* (Ι. Μ. Δαμβέργης), ὅπως ὑπογραφότανε δὴ καὶ τριάντα χρόνια στὰ τότε φιλολογικὰ περιοδικά.

— Τὰ *Ιμδ*—ιος, *Ιμδ*—ιαιτέρως, *Ιμδ*—ικός σας, εἶναι ὅλα φιλολογικὰ ἔργα τοῦ κ. Δαμβέργη. Ἐφ' ὃ καὶ συγχάρουμεν.

— Κάποιος δογμάτῃς : «Ὁ κ. Βενιζέλος βλέπει τὴ φιλολογικὴ μας κίνηση καὶ τοὺς λογίους μας μὲ τὰ μοχθηρὰ μάτια τοῦ κ. Δαμβέργη», θέλοντας ἴσως νὰ πεί πως τόση εἶναι ἡ ἰδιαιτέρα ἐπιρροὴ τοῦ σοφοῦ ἀνδρός κοντὰ στὸν κ. Πρωθυπουργό. Ἄλλο ἓνα : Ἐφ' ὃ καὶ συγχάρουμεν.

— Σ' ὁ *Μεσολογγίτικο* ποῦ τυπώθηκε στὸ περασμένον φύλλο, παρακαλεῖ ὁ ποιητὴς Μαλακάσης νὰ γένουνε τὰ ἐξῆς ἀλλάγματα :

Ὁ 13ος στίχος νὰ διαβαστεῖ ἔτσι :

«Ποῦ μήτε καὶ τὸ σπῖτι της
εἶδε ἀπὸ ξύδι ἄλλον παπᾶ...»

Ὁ 21ος στίχος ἔτσι :

«Χηράμενος ἀπ' τὸν ἔρωτα
κι ἀπ' τὴν παλιά καταλαλιά...»

Καὶ ὁ 27ος ἔτσι :

«Ξὸν ἀπ' τὰ μάτια τὰ γλυκά,
τ' ἀμυδαλάτα της τὰ δυό...»

— Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος E. Figuière et Cie τοῦ Παρισιοῦ ἀγάθεσε στὸν κ. Χ. Ζερβὸ νὰν τοιμάσει μιὰ ἀνθολογία τῶν σημερινῶν «Ἑλλήνων ποιητῶν» μὲ εἰσαγωγικὴ μελέτη γιὰ τὸ ἔργο τους καὶ μὲ βιογραφικὲς καὶ κριτικὲς σημειώσεις γιὰ τὸν κάθε ποιητὴ. Τώρα ὁ κ. Ζερβὸς παρακαλεῖ, μέσο τοῦ «Νουμᾶ», τοὺς Ἑλλήνες ποιητὲς νὰν τοῦ στείλουν τὰ βιβλία τους, (ποῦ θὰν τοὺς γυρίσει ἅμα τελώσει ἡ δουλιὰ) καὶ μιὰ σύντομη βιογραφία τους. Τὸ κατόπιν του εἶναι : Ch. Zervos, Bureau No 1 (Place de Bourse, Paris).

— Ἐνα πρῶτης ἀράδας δηγηματάκι, σοβαρό, δροσερό, χαριτωμένο, «Π. Σκούφια», τοῦ Ἀναδρομάρη, διαβάσαμε στὸ φύλλο τοῦ 29 τοῦ Μάρτη τῆς «Ἑστίας». Στὸ ἴδιο φύλλο δημοσιεύτηκε καὶ τὸ «Παραμυθάκι» τοῦ Βλαχογιάννη «Ὡς τὴ θύρα». Τὸ κακὸ εἶναι ποῦ ἡ «Ἑστία» τώρα τελευταῖα ἀρχίνησε νὰ μὴ μᾶς δίνει ταχτικά σὲ κάθε φύλλα τῆς Ἀναδρομάρη.

ΝΕΡΟ, ΦΩΤΙΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ

(Ἀπὸ τοὺς μύθους τοῦ TRILUSSA)

Τὸ Νερό, ἡ Φωτιά καὶ ἡ Τιμὴ ἀποφασίσανε νὰ συντροφέψουν καὶ νὰ ἱδρῦσουν Τριπλὴ Συμπαχία.

— Φίλοι μου, λέει τὸ Νερό, καὶ πῶς θὰ γίνῃ ἂν τύχει καὶ χαθεῖ κανένας ἀπὸ τοὺς τρεῖς μας ; Ἀνάγκη νὰ ὀρίσουμε κατατόπια. Μένα θὰ μὲ βρῖσκετε στὰ λιβάδια μὲ τὰ χορτάρια καὶ μὲς στὰ δέντρα καὶ στὰ κήπηλά ποῦ πουλάνε τὸ ἀνόθευτο κρασί.

— Ὅπου δεῖτε, λέει ἡ Φωτιά, πυροσβέστη, πάρτε τὸν τὸ κατόπι καὶ σίγουρα θὰ μὲ βρῖσκετε.

— Καὶ γώ, κάνει ἡ Τιμὴ, δὲν πάω σὲ πολλὰ μέρη. Στὴν κοινωνία σπάνια τυχαίνω. Στους καφενέδες πάω ποὺ καὶ ποῦ. Τὰ νεῦρα τώρα πιά καλμάρανε. Γέγρασα καὶ δὲν ἀνακατεύομαι οὔτε στὴν πολιτικὴ οὔτε στὸν ἔρωτα. Ἀκουσα νὰ συγχολέει πῶς οἱ ἄντρες τοῦτο τὸν καιρὸ μὲ νοικιάζουνε γιὰ νὰ σκοτώνουν τίς γυναῖκες του «γιὰ λόγους τιμῆς». Μὴ γελοστεῖτε καὶ δὲν εἶμαι γώ. Ἀκόμα προσοχὴ καὶ μὴ μὲ ζητήσετε κεῖ ποῦ γίνονται οἱ μονομαχίες...

— ὦ, ξέρεις τί τρέχει ; λέει ἡ Φωτιά. Ἄν τύχει καὶ σὲ χάσουμε, κάμε ἓνα σινιάλο καὶ μπορεῖ νὰ σὲ βροῦμε. Ἄν πάλι ὄχι, τὸ ἴδιο κάνει, ἀφοῦ τὸ κάτου κάτου τόσο λίγο ἀξίζει...!

Ο ΦΙΛΟΔΟΞΟΣ ΒΑΤΡΑΧΟΣ

Ἐνας βάτραχος εἶπε κάποτε σ' ἓνα βῶδι :

— ὦ, πόσο εἶσαι παχύ, πόσο ὁμορφο ! Ἄν μπορούσα καὶ γώ νὰ σ' ἔφτανα στὸ πάχος, θὰ ξεχώριζα ἀνάμεσα στους δικούς μου. Ἐάν τὰ καταφέρω : Ἄς δοκιμάσω!.

Βγήκε ἀπὸ τὴ λίμνη καὶ μὲ κόπο γέμισε τὴν κοιλιὰ του ἄερα καὶ φούσκωσε σὰν τουλούμι, τόσο ποῦ δὲν ἔπαιρνε ἄλλο. Μὰ ἤθελε ὁ ἐρίφης νὰ φουσκώσει περσότερο καὶ ἔπαιρνε βαθιὰς ἀναπνέει, δταν ξάφνου ὀθυμήθηκε τὸ βάτραχο τοῦ παλιοῦ καιροῦ ποῦ θέλησε τὸ ἴδιο νὰ κάνει καὶ ἔσκασε.

— Αἰ, εἶπε μ' ἀνακούφιση, βῶδι βέβαια δὲν μπορῶ νὰ γίνω, μὰ τί μὲ νοιάζει ; Ἐμένα μοῦ φτάνει νᾶμαι πιὸ χοντρός ἀπ' ὅλους τοὺς βατράχους τοῦ τόπου μου !..

Μετάφρ. Κ. ΤΡΙΚ...

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ

Τὸ μὲ διπλὰς ἑλικας καὶ μηχανάς, ἀφθάστου ταχύτητος, πολυτελείας καὶ ἀνέσεως θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιοι «ΕΣΠΕΡΙΑ» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Παράλι Τρούμπας) :

Ἐκαστὴν ΠΕΜΠΤΗΝ ὥρα 11 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ *Σύρον, Ἀνδρον, Κόρθιον, Τήνον*.

Ἐκαστὸν ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὥρα 2 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ *Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Θεσσαλονικην*.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον :

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. Γραφεῖα Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀπελλοῦ 1, ἀριθ. Τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ. Γενικὸν Πρακτορεῖον ὁδὸς Φίλωνος, ἀριθ. 44, ἀριθ. Τηλ. 227.

ΣΗΜ. Αἱ κατὰ τὸ ἐκδοθὲν δρομολόγιον ὕροι ἀριζέως καὶ ἀναχωρήσεως ἐν ἐκαστῷ λιμένι εἶναι ἀπολύτου Σιδηροδρομικῆς ἀκριβείας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΡΩΣΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ: "Εκδόση 'Ελλην. 'Εργατικοῦ Συλλόγου ἢ «'Ενωσι» Γερμανίας. Μετάφρ. Δ. Τσαρκέζου—Μοιράζεται δωρεάν. Μέσα στίς τόσες διαμαρτύρησες τῶν λεύτερων Κρατῶν, ἔρχεται κ' ἡ μικρούλα ἑλληνικὴ ἐργατικὰ πού ζεῖ στὴ Γερμανία νὰ ὑψώσει φωνὴ διαμαρτύρησης γιὰ τὸ σημάδι τοῦ Τσάρικου δεσποτισμοῦ, γιὰ τὸ βαλτονέρι πού πνίγει ὀλόκληρη τὴ Ρωσία μέσ' στὰ φῶτα τοῦ 20οῦ αἰῶνα, γιὰ τίς Ρωσικὲς φυλακές. Ὁ Δοστογιέφσκι ριγμένος γιὰ δέκα χρόνια στὴ Σιβηρία καὶ βγαίνοντας ἀπ' ἐκεῖ ζουγράφισε τὰ μαρτύρια τῶν ζωατανῶν νεκρῶν στὸ ἔξοχο βιβλίον του «'Ανάμνησες ἀπὸ τὸ Νεκρόσπιτο» πού κομμάτια του δημοσιεύτηκαν καὶ στὸ «Νουμά».

Ὅλοι ἀνεξαιρέτα πού παρακολουθᾶνε τὴ Ρωσικὴ φιλολογία ξέρουνε τί πάει νὰ πεῖ Σιβηρία, μὰ τὸ βιβλιαράκι αὐτὸ δὲ σταματᾷ στὴ Σιβηρία· παίρνει ἀραδαριὰ τίς ἀμέτρητες Ρούσικες φυλακὲς καὶ πότε μὲ λόγια τῆς Wera Figner, μὲ ἐπαναστάτισσας

ριγμένης γιὰ εἴκοσι χρόνια στίς Ρούσικες φυλακές, μαθαίνουμε πῶς τυραγνίζονται στίς φυλακὲς τοῦ Ὁρέλ, πῶς κουφαίνουνε τοὺς κατὰδικους, κρατώντας τὴ χούφτα στρογγυλὴ γιὰ νὰ μὲνη κούφια καὶ χτυπώντας στὸ αὐτί τὸν κατὰδικον· πάντα πολιτικό! γιὰ τί αὐτοὶ τρῶνε τὰ θέμελα τοῦ Τσάρικου δεσποτατοῦ, νὰ τοῦ τραβᾷ ὁ ἀγέρας τὴν ἀκρόν, καὶ πότε μὲ λόγια τοῦ Leon Deutsch γιὰ τίς ἄλλες φυλακές.

Ἀπ' τὴν ἐποχὴ τῆς ἀνακήρυξης τοῦ Ρούσικου Συνταγμάτου—Ὁχτώβρης 1905—ἀπὸ 2 φυλακὲς πού εἵντουσαν, αὐξηθῆκανε σὲ ντουζίνες ὀλόκληρες γιὰ νὰ ρίχνονται χιλιάδες πολιτικοὶ κατὰδικοι—ἄντρες καὶ γυναῖκες πού ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴ λευτερίαν τοῦ Ρούσικου λαοῦ.—Οἱ Ρωμιοὶ ἐργάτες διαβάζοντας τὰ βιβλία τοῦ Δντόιτς καὶ τῆς Φίγνερ στὸ Γερμανικὸ καὶ διαβάζοντας τίς διαμαρτυρήσεις τῶν σοφῶν τῶν ἄλλων κρατῶν, ἐνώνουν τίς διαμαρτυρήσες τους καὶ μαζὶ μ' αὐτὲς ἐνώνουμε καὶ μεῖς τίς ἰδικές μας,—ἀφοῦ κ' ἐμεῖς τόσα χρόνια διαμαρτυρούμαστε γιὰ τίς Κεντρικὲς Ἐνωματίες πού οὔτε φυλακὲς τοῦ Ὁρέλ εἶναι, οὔτε τῆς Ρουτίρκες, οὔτε τῆς Βλαδιμήρ!—

ΠΑΝ ΤΑΓΚ.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΑΧΙΣΤΗ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙΑ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ ΓΡΑΜΜΗ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ Α. ΕΜΠΕΡΙΚΟΣ

Τὸ θαύμηγόν Ὑπερωκεάνειον (ἀπαραιμύλλου πολυτελείας καὶ ἀνέστροφος)

“ΠΑΤΡΙΣ,,

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ (ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ—ΠΑΤΡΩΝ) ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙΑ ΝΕΑΝ—ΥΟΡΚΗΝ

Τὴν 24 Ἀπριλίου

Δι' ἐπιβάτας, εἰσιτήρια καὶ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον :

Ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως. Ὁδὸς Ἀελλοῦ ἀριθ. 1.

Ἐν Πειραιεῖ Γενικὸν Πρακτορεῖον. Ὁδὸς Φίλωνος 44 (ὁπισθεν Ἀγ. Τριάδος)

ΣΗΜ. Οἱ θέλοντες νὰ ἐξασφαλίσωσι θέσεις ἀνάγκη νὰ δηλώσωσι ταύτας ΕΓΚΑΙΡΩΣ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρίας καὶ τοὺς κατὰ τόπους ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΙΣ ἀντιπροσώπους.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ
ΜΕΓΑΛΥΝΕΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.